

РЕШЕНИЕ

№ 7128

гр. София, 19.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в
публично заседание на 12.12.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **2933** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителен и процесуален кодекс /ДОПК/.

Делото е образувано жалба с дата 11.08.2010г. от [фирма] с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление в [населено място] 1407, [улица], представлявано от Управител Й. И. Т., против Ревизионен акт № [ЕГН]/30.06.2010г. издаден от Т. П. Н. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП – С., в частта му с която не е признато искане за извършване на корекции по чл. 126 ЗДДС за данъчен период м. август 2009г. по подадената декларация с вх. № 2210-1280794/ 14.09.2009г., като резултатът за периода бъде променен на ДДС за възстановяване в размер на 69 920,41 лв., във връзка с молба на дружеството от 13.12.2009г. за извършването на корекцията от органа по приходите.

РА в обжалваната част е потвърден с Решение № 179/31.01.2011г. на директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението”(ДОУИ) при Централно управление на Националната агенция по приходите.

Становища на страните:

С жалбата се твърди неправилност на обжалвания РА и необоснованост на отказа да бъде коригиран резултата за данъчния период, поради неправилно отразяване на документи с № 17573/17.07.2009г. с данъчна основа 7700,20лв. и ДДС 15 540,04 лв. и № 17574 / 17.07.2009г. с данъчна основа 85852,86 лв. и ДДС 17 170,57 лв. отразени в дневника за покупки и дневинка за продажби като протокол вместо като

митнически декларации - № 6371 и 63739 от 14.07.2009г. за осъществен внос на дълготрайни материални активи с изпращач издадени S. I. d.o.o. от P. X.. Признава констатиране на допуснатата грешка след изтичане на срока по чл. 126, ал.1 и ал.2 ЗДДС за корекция от дружеството. Неправилно не било уважено направеното искане за извършване на корекцията от органа по приходите, съгласно молба, приложена към справка-декларация по ЗДДС с вх.№ 2210-1326694 от 14.12.2009г. и второ искане, подадено в хода на ревизията поради бездействие по първата молба. Органът могъл да упражни безсрочно правомощията си за това, съгласно чл.126,ал.3, т.2 ЗДДС.

С жалбата и в ход по същество се иска от съда да постанови решение, с което да задължи компетентните органи по приходите да извършат корекция и се възстанови неправомерно отказан данъчен кредит в размер на 32 710,61 лв. и направените по делото разноски.

Ответникът – директор на ДООУИ чрез процесуален представител оспорва жалбата и в ход по същество иска от съда да постанови отхвърлянето ѝ. Твърди неотразяване на митническите декларации, а не неправилното им отразяване. Фактически били отразени несъществуващи документи. Не била подадена официално молбата с искане за корекция, приложена към справката –декларация от 13.12.2009г., поради липса на отделното ѝ регистриране в деловодството на ТД на НАП – С.. Поради прилагането ѝ към справка –декларация, тази молба била отнесена към други регистри. Молба за корекция официално била подадена за пръв път през 2011г., която е подадена извън законоустановените срокове за извършване на такава корекция. Искане се присъжда на юрисконсултско възнаграждение съобразно материалния интерес.

Прокурорът чрез СГП , уведомен за оспорването, не е взел участие в съдебното производство по делото.

По делото са приети доказателствата по административната преписка, допълнително доказателства за прилагане на молбата за корекция към справката –декларация от 13.12.2009г., отчетните регистри за процесния период, в превод фактурите по вноса и самостоятелната молба за извършване на корекция от 14.02.2011г. с правно основание чл.126,ал.3,т.2 ЗДДС.

Съдът, като взе предвид приетите по делото доказателства, становищата и възраженията на страните, и след цялостна служебна проверка на оспорения акт по реда на чл.160,ал.2 ДОПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Ревизионният акт, връчен на 28.07.2010г., е обжалван по административен ред с жалба с дата 11.08.2010г. по която е постановено Решение № 179/31.01.2011г. Съгласно датата на подаване на жалбата, то срокът за произнасяне с акт по жалбата е 45-дневен , съгласно действащата редакция на чл. 155,ал.1 ДОПК до 15.02.2011г., и е изтекъл на 25 септември 2010г. Съгласно Споразумение по чл.156,ал.7 ДОПК, сключено в срока за произнасяне по жалбата – 27.08.2010г., срокът по чл.155, ал.1 ДОПК е удължен до три месеца считано от изтичането му.

По уведомление на основание чл. 147,ал.1 ДОПК с изх. № 23-22-1543/06.12.2010г.,

дружеството-жалбоподател е отстранило нередовности на жалбата по административен ред с писмо с вх.№ 23-22-1543/17.12.2010г. Тъй като указанията са дадени в срока за произнасяне, то същият тече от отстраняване на нередовностите на жалбата – чл. 155,ал.1 ДОПК. Така с постановяване на решението по жалбата на 31.01.2011г., т.е. 43 дни от отстраняване на нередовностите, същото е издадено в срока за произнасяне по чл. 155,ал.1 вр. чл.156,ал.7 ДОПК.

Решението е издадено на 31.02.2011г., връчено на 03.02.2011г., с оглед на което жалбата до съда с дата 15.02.2011г. е в срока за обжалване по чл. 156,ал.1 ДОПК.

С Решението ответникът е потвърдил РА в обжалваната пред съда част, като е изложил изрични мотиви.

Предвид констатираното, то са налице предпоставките по чл.156,ал.1 и 2 ДОПК допустимост на жалбата и съдът следва да разгледа същата по същество.

Ревизионно производство е допустимо, тъй като е спазен срокът по чл. 109 ДОПК за образуването му, предвид датата на издаване на Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № 908481/22.12.2009 г., връчена на 08.01.2010г. / с обхват установяване на задължения по ЗДДС за периода от 01.08.2009 - 31.11.2009 г. и срок – до 2 месеца от връчването.

Ревизионното производство е и законосъобразно образувано, тъй като първата ЗВР № 908481/22.12.2009 г. и последващите за изменението ѝ - ЗВР № 1001997/05.03.2010 г. (връчена на 10.03.2010г.) , изменена със ЗВР №. 1002799/06.04.2010 г. (връчена на 13.04.2010г.), са издадени от компетентен орган – Ц. Н., началник сектор „Ревизи“, Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП – С., надлежно овластен по чл.112,ал.2,т.1 ДОПК, съгласно изричната заповед за това на директора на същата на ТД – Заповед № РД -01-6/04.01.2010г., предвид възложените функции на този орган - да възлага извършването на ревизии по чл.113 ДОПК. За заповедта за определяне на компетентен да издаде ревизионния акт орган по приходите № К-1002799/25.05.2010г. също издадена от Ц. Н., са относими същите изводи относно компетентността.

ЗВР и заповедта за определяне на компетентен орган имат необходимото съдържание съответно по чл. 113, ал. 1 и чл.119,ал.2 от ДОПК, с което е спазена изискуемата от закона форма за издаването им.

На основание чл. 110, ал. 2 от ДОПК, ревизията е съвкупност от действия на органите по приходите, насочени към установяване на задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски. Ревизионното производство се образува с издаването на заповедта за възлагане на ревизията /чл. 112, ал. 1 от ДОПК/, като чл. 114, ал. 1 от същия кодекс установява начален момент на ревизията – датата на връчване на заповедта за възлагане, срокове за извършване на ревизията и основания за удължаването им. От връчване на първата ЗВР на 08.01.2010г., тече срокът за извършване на ревизията – първоначално определен на 2 месеца от датата на връчването. Първоначално определения срок и последващото му удължаване до 07.05.2010г., общо до 4 месеца по мотивирано искане на ревизиращия екип, са определени в рамките на правомощията по чл. 114, ал.1 и ал.2 от ДОПК на органа, възложил ревизията да определи срок на ревизията общо до 4 месеца.

Издадените актове в хода на ревизията са надлежно връчвани. Ревизионен доклад № 1002799/21.05.2010г., връчен на 28.05.2010г. и Ревизионен акт № [ЕГН]/30.06.2010 г. връчен на 27.06.2010г. Издаването на РА е съобразено с правото на възражения срещу

РД, каквото е подадено от дружеството на 23.06.2010г., което е обсъдено в мотивите на РА.

По тези съображения, съдът намира, че ревизионното производство е проведено в предвидените от закона срокове, като са спазени и сроковете за издаване на ревизионен доклад и ревизионен акт по чл. 117, ал. 1 и чл. 119, ал. 3 от ДОПК – съответно 14-дневен от датата на приключване на ревизията и 14-дневен от подаването на възражение срещу РД.

Посочените актове са постановени от органите по приходите, надлежно определени със съответните заповеди по чл. 113 и чл. 119 от ДОПК: съответно от Т. Н. и А. С., подписали РД и от Т. Н. - издател на РА.

Ревизионен доклад №1002799/21.05.2010г., представляващ акт по чл. 21, ал. 3 от АПК, има необходимото съдържание по чл. 117, ал. 1 от ДОПК, с което също е спазена предвидената в закона форма за издаването му, а предвид и липсата на констатация за нарушаване на процедурата по издаването му, на основание чл.171, ал.1 АПК вр. пар.2 ДР на ДОПК, същият е доказателство пред съда/оборимо/ за съдържащите се в него констатации. Предвид издаването на РД и заповед за определяне на компетентен орган да издаде РА, както и формалното му съдържание, то следва извод, че РА [ЕГН]/30.06.2010 г., представляващ индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 2 от АПК, е издаден от компетентен орган и в рамките на предоставените му от закона правомощия по чл.119-120 от ДОПК, като е спазена предвидената форма, изложени са правни и фактически съображения за установените задължения на дружеството.

По изложените до тук съображения, съдът намира, че не са допуснати процесуални нарушения в хода на ревизионното производство, нарушаване на правата на защита на дружеството, както и други нарушения, водещи до нищожност на обжалвания акт поради некомпетентност или съществени процесуални нарушения.

По материалната законосъобразност на РА съдът намира следното:

Съдът безспорно установи по фактите, че за данъчен период м. 08. 2009г. в дневника за покупки на ред 172 и 173, а в дневника за продажби - на ред 55 и 56, съответно са отразени документи с № 17573/17.07.2009г. с данъчна основа 77 700,20лв. и ДДС 15 540,04 лв. и № 17574 / 17.07.2009г. с данъчна основа 85 852,86 лв. и ДДС 17 170,57 лв., за придобиване на ДМА от S. I. d.o.o., както следва от представените копия на дневниците – л. 477 и л. 482. Безспорно са установили органите по приходите още в РД, че такива протоколи не са издавани, че в дневниците са отразени несъществуващи документи.

Чрез несъществуващи документи не може да бъде начислен данък, доколкото начисляването се извършва само чрез издаването на такива и извършване на съответните вписвания на тези документи при условията на кумулативност, както изисква чл. 86, ал.1 ЗДДС. Тази разпоредба определя начисляването на данъка като съвкупност от следните действия: издаде данъчен документ, в който посочи данъка на отделен ред, включи размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка-декларацията за този данъчен период и посочи документа по т. 1 в дневника за продажбите за съответния данъчен период. В случая не е изпълнено първото и второто от тези изисквания - не е издаден данъчен документ в който данъкът да е посочен на отделен ред.

Дерогация от посочените изисквания за начисляване на данъка относно издаването

на данъчен документ, в който данъкът да е посочен на отделен ред не е предвидено. С оглед на това неправилно и в противоречие със смисъла и съдържанието на чл. 86, ал.1 ЗДДС, органите по приходите приемат, че само въз основа на записване по дневника за покупки на несъществуващ документ са изпълнени всички изисквания по начисляването на данъка. Следва записванията да се тълкуват с оглед съответствието им с действителните факти, предвид приложимостта на принципа по чл. 4, ал.1, т.5 от Закона за счетоводството за предимство на съдържанието пред формата, доколкото вписванията в дневниците са част от счетоводството на дружеството и счетоводната отчетност по ЗДДС като цяло.

Ако се възприеме тезата на ответника, то съгласно чл.116, ал.4 и ал.5 ЗДДС - да се издаде протокол за анулиране на документ и да отчете същия по ред, предвиден в Правилника за прилагането на закона, тъй като протоколи за ВОП не са съставени. Съгласно чл.116, ал.1 на ЗДДС, когато не става въпрос за промяна в размера на данъчната основа на съответната доставка, а за грешка в издаден документ, не се извършват поправки, а документът следва да бъде анулиран чрез съставянето на протокол по ал. 4 от същата разпоредба и на негово място задължително следва да бъде издаден нов документ.

От чл. 58 , ал. 1 от Правилника за прилагане на ЗДДС следва, че правото на приспадане на данъчен кредит при анулиране на погрешно съставен документ по чл. 116 от ЗДДС, регистрираното лице може да упражни въз основа на издадения нов данъчен документ по ал.1 от същата разпоредба, и при условие, че притежава протокол по чл.116, ал.4 от ЗДДС, а отчитането на анулираните документи се извършва по реда на приложение 12 към посочения правилник.

Всяко от посочените действия по анулиране на документ би било без фактическо и правно основание поради липса на документ– издаден протокол за ВОП, който да бъде анулиран.

И по тези съображения доводите на ответника са изцяло неотнормирани към фактите, съответно изложените в същия смисъл в РА и РД, които приемат, че има друг ред за извършване на корекции на процесните записвания в дневниците и в справката декларация, освен този за неправилно отразен документ, предвиден по чл.126, ал.3, т.2 ЗДДС.

Също не е спорно между страните, че за същите стойности и същото основание, с изпращач същото дружество S. I. d.o.o., P. X., жалбоподателят е осъществил внос на дълготрайни активи, подробно описани в инвойс фактури, представени и на български език – л. 370 и 383, който внос е деклариран надлежно по митнически декларации с № 63712 и 63739 от 14.07.2009г. Също са представени банкови документи за плащане на ДДС по сметка Митническо бюро Г. в размер на 15 540,04 лв. и 17170.56лв. от същата дата по инвойс-фактурите към митническите декларации – л. 369 и л. 368. По митническите декларации цената е посочена в евро, статистическата стойност на тази цена в лева, посочена като основа за начисляването на данъка по всяка декларация и допълнителните приложения към нея, сумирани съвпадат с общите стойности на данъчната основа, съответно на начисления данък, посочени в дневниците на съответните редове.

Така по митническата декларация с № 63739 - л. 364 от делото , в клетки 47 и 17 по приложението са посочени следните стойности като основи за изчисляването на данъка – 84 895,07лв. 212,87 лв. и 744,92 лв., или общо 85 852,86 лв., а общата сума на данъка е в клетка 17 на л. 365 – рекапитулация, в размер на 17 170,56 лв. Съдът

приема, че сумите по тази декларация съвпадат с отразеното на редове 173 от дневника за покупки и 56 от дневника за продажби като данъчна основа и данък за стойности по протокол за ВОП, а сумата на данъка – съвпада със сумата по преводното нареждане към бюджета на л. 368 от делото, съответно тези стойности съвпадат с инвойс-фактурата на л. 383-388 от делото. Допуснато е различие - с 1 стотинка повече е отразена сумата на данъка в дневниците, което съдът намира за несъществена разлика на стойностите.

По митническата декларация № 63712 л. 366 от делото, в клетки 47 и 17 по приложението са посочени следните стойности като основи за изчисляването на данъка – 69 960,43 лв., 6520,60 лв. и 1219,17 лв., или общо 77700,20 лв., а общата сума на данъка е в клетка 17 на л. 367 – рекапитулация, е в размер на 15540,04 лв. Идентично съдът приема, че сумите по тази декларация съвпадат с отразеното на редове 172 от дневника за покупки и 55 от дневника за продажби като данъчна основа и данък за стойности по протокол за ВОП, а сумата на данъка – съвпада със сумата по преводното нареждане към бюджета на л. 369 от делото, съответно тези стойности съвпадат с инвойс-фактурата на л. 370-375 от делото, в превод.

От изложеното следва, че осъщественият от дружеството внос е такъв по смисъла на чл. 16, ал. 1 ЗДДС – като осъществен от територията на държава, която не е член на Европейския съюз през 2009г. и е платено ДДС по сметката на митническото учреждение по вноса, съгласно чл. 90, ал. 1 т. 1 от същия закон. С оглед на това по така осъществения внос са изпълнени изискванията по чл. 71, т. 3 ЗДДС за упражняване на правото на приспадане и за дружеството е възникнало правото да впише същите в отчетните си регистри за ДДС и приспадне данъка.

Също съдът по фактите намира, че дружеството е допуснало грешка при отразяването на митническите декларации в дневника за покупки относно посочването на номера и датата и вида на документа, поради съвпадението на стойностите, изпращача и предмета на вноса. Поради това съдът намира за необосновани изводите на органите по приходите в РД, РА и решението на ответника, че е налице неотразяване на митническите декларации, доколкото се доказва посоченото съвпадение, както и за допуснатата грешка само в отразяването на номера, датата и вида на документа в дневника за покупки, а в дневника за продажбите - изцяло неправилно отразени протоколи за ВОП на редове 55 и 56, съответно с № 17573/17.07.2009г. с данъчна основа 7700,20 лв. и ДДС 15 540,04 лв. и № 17574 / 17.07.2009г. с данъчна основа 85852,86 лв. и ДДС 17 170,57 лв., като несъществуващи.

Съдът намира също за доказано, по фактите, че дружеството едва при подаването на справката – декларация през месец декември 2009г., с приложена към същата молба от 13.12.2009г., незаведена отделно като документ в деловодството на приходната администрация, е констатирал посоченото неточно отразяване на митническите декларации. Констатацията е след изтичане на срока за подаване на данъчната декларация за м. 08 на 2009г., с оглед на което дружеството не е могло по реда на чл. 126, ал. 2 ЗДДС да подаде отново декларацията.

Предвид констатираното съвпадение на стойностите, основанието и изпращача по митническите декларации с вписванията в дневниците, и изводът за неправилното им отразяване на данъчен документ по чл. 71, т. 3 ЗДДС за данъчен период м. 08.2009г. в дневниците и в резултата за

периода по справката декларация, то е неприложима хипотезата по чл.126,ал.3,т.1 ЗДДС. Тази хипотеза касае неотразени документи, а не неправилно отразени, какъвто е настоящият случай.

Същественото в случая е посочването в дневниците за данъчен период м. 08 на 2009г. на данъчна основа и данък на съществуващи данъчни документи, за които са изпълнени изискванията за упражняване на правото на приспадане по чл.71 ЗДДС, което е довело в крайна сметка до определянето на резултата за данъчния период по справката –декларация.

Поради това именно посочените записвания, които са довели до формиране на неправилен резултат за този данъчен период следва да бъдат коригирани по реда на чл. 126, ал.3, т.2 ЗДДС. Безспорно дружеството с отразяване на стойностите е заявило намерение да упражни правата си по ЗДДС по процесния внос, но поради технически грешки по отразяването му, е постигнат неблагоприятен за него резултат. С оглед на фактите, съдът не приема доводите на ответника за неупражнено право на приспадане, налице е неправилно упражнено право на приспадане, което следва да се коригира до резултата, който следва от приложимата данъчна норма по реда на чл. 126, ал.3,т.2 ЗДДС, както правилно се претендира от дружеството-жалбоподател.

Съгласно последната разпоредба правото да извършат корекции е предоставено на органите по приходите, за извършване на което са надлежно уведомени от органа по приходите. Също основателен е и доводът в жалбата, че тази разпоредба не предвижда срок за извършване на корекции, не е свързана с действия на данъчно-задълженото лице, които следва да се извършат в сроковете, в които законът допуска да се упражни правото на приспадане на данъка. Доводите на органите по приходите в обратния смисъл не произтичат от тази разпоредба и по същество без основание водят до отказ да се упражни правомощието по чл.126,ал.3 ЗДДС, под предтекст за пропуснат срок да се упражни правото на приспадане.

Съдът намира, че дружеството е направило надлежно уведомяване до органа по приходите да упражни разглежданото правомощие още с молбата от 13.12.2009г., приложена към справката –декларация, подадена през същия месец, което безспорно се установява и от представените пред съда доказателства – конкретно на л. 463, от органите по приходите, признато и от процесуалния представител на ответника. Липсата на отделно завеждане във входящия регистър на приходната администрация е въпрос на вътрешна организация по разпределение на входящата кореспонденция и на проверка от служителите какво точно се представя. Това е без правно значение за правата на жалбоподателя, след като действително е депозирано при компетентния да се произнесе по молбата орган.

Освен това изрично молбата от 13.12.2009г. (л. 504) е подадена по реда чл.126, ал.3,т.2 ЗДДС на основание допуснатата грешка при въвеждането на документите за внос по двете митнически декларации от 14.07.2009г. и инвойс фактури № 9000038/ 10.07.2009г. и № 9000039/10.07.2009г., издадени от S. I. d.o.o. Посочва се и допуснатата грешка - въведени протоколи за вътреобщностно придобиване (ВОП) с данните, съдържащи се в митническите декларации. Идентично искане за коригиране на резултата за данъчен

период 08.2009г. било направено и в хода на ревизионното производство – на 14.02.2011г. (л.490), приета за неоснователна.

Изложеното обосновава извод, че следва да бъде извършена исканата корекция от дружеството по реда на чл.126,ал.3 ЗДДС от компетентния орган по приходите на резултата за данъчен период месец 08 на 2009г. като се вземе предвид следното:

1. Записванията по дневника за покупките на редове 172 и 173 следва да се счита за митнически декларации с № 63712 и 63739 от 14.07.2009г., което отразяване се счита за такова по чл. 86, ал.1,т.3 ЗДДС и упражнено право на приспадане на данъка по митническите декларации, съответно сумите 17 170,57 лв. и 15 540,04 лв.

2.Записванията в дневника за продажбите на редове 55 и 56, следва да се коригират, като не се вземат предвид при определянето на резултата за периода - поради несъществуващи ВОП и неиздадени протоколи за такива доставки. Записванията на тези редове са за документ с № 17573/17.07.2009г. с данъчна основа 77700,20лв. и ДДС 15 540,04 лв. и № 17574 / 17.07.2009г. с данъчна основа 85852,86 лв. и ДДС 17 170,57 лв. или общо данъчните основи – 163 553,06 лв. и за начислен данък – 32 710,61 лв.

Общите стойности на данъчните основи за извършените доставки от дружеството, подлежащи на облагане с данък и съответно начисления данък общо, сумиран и отразени в дневника за продажби са намерили отражение в справката декларация за периода, посочени в Раздел А, съответно 3 110 602,31 лв. в клетки 01 и 12, и начисления данък за извършените от дружеството доставки – 622 120,47 лв., посочен в клетки 20 и 22.

Тъй като записванията по редове 55 и 56 от дневника за продажби не следва да се вземат предвид при определяне на резултата за периода, то следва да се намалят декларираните данъчни основи за извършените доставки от дружеството, подлежащи на облагане с данък и данъка по справката декларация с неправилно отразените в този дневник суми в Раздел А, а именно:

-декларираните данъчни основи за извършените доставки от дружеството, подлежащи на облагане с данък в клетки 01 и 12 в размер на 3 110 602,31 лв. се коригират в намаление със сумата от 163 553,06 лв.,

-декларираният начисления данък за същите доставки, посочен в клетки 20 и 22 в размер на 622 120, 47 лв. се коригира в намаление със сумата от 32 710,61 лв. или след корекцията сумата е 589 409,86 лв.

Поради тези корекции, резултатът за данъчния период - сумата на данъка по клетка 20 (589 409,86 лв.) минус сумата на данъка по клетка 40 (659 330,27, представляваща общо данъчен кредит, ще бъде ДДС за възстановяване в размер на 69 920,41 лв. по клетка 60, вместо деклариания резултат ДДС за възстановяване 37 209,80 лв., съгласно декларацията на л. 467 от делото. Предвид обаче отразената в раздел Б на декларацията в данъка за получените доставки с 0,01 лв. повече от внесеното и начисленото по първата обсъдена по-горе митническа декларация, то сумата за възстановяване следва да бъде в размер на 69 920,40 лв.

Когато грешката се дължи на неправилно отразяване в отчетните регистри на

документи, същата се коригира по инициатива на лицето чрез писмено уведомяване компетентния орган по приходите в съответната ТД на НАП, който следва да предприеме действия за промяна на задължението на лицето за съответния данъчен период – чл.126,ал.3,т.2 какъвто е процесният случай. Съгласно тази разпоредба при неправилно отразени в отчетните регистри документи, органите по приходите след уведомяване от лицето, извършено надлежно, предприемат действия по промяна на задължението, които действия могат да бъдат: съставяне на акт по чл.106 от ДОПК - служебна корекция в резултат на проверка; съставяне на акт за прихващане или възстановяване по повод искане на лицето по чл.129 от ДОПК или ревизионен акт по чл.118 , респ. чл.133 от ДОПК при наличието на условията и предпоставките на същите разпоредби, в случай, че данъчният резултат за периода се установи въз основа на ревизия.Следователно, законодателят не е изключил възможността лицето да подаде уведомление по реда на чл.126 от ЗДДС и в хода на възложена и извършвана ревизия.

Съществено обаче е обстоятелството, че по чл.126 ал.3 т.2 от ЗДДС грешките се поправят като лицето уведоми за тях съответната данъчна администрация, в чиято компетентност е да предприеме действия по промяна задължението на данъчния субект. Законодателят не предвижда отпадане на посоченото правомощие на органите по приходите при никакви действия от задълженото лице.

За да възникне задължение за упражняване на правомощието на органите по приходите по чл. 126, ал.3,т.2 ЗДДС, е необходимо и достатъчно да се установи, че действително уведомлението е подадено за погрешно отразен документ в отчетните регистри. Това условие е налице в казуса по делото, тъй като действително не е налице ВОП, а посочените стойности са по действително осъществен внос и митнически декларации, отговарящи на изискванията по чл. 71,т.3 ЗДДС за да бъде упражнено правото на припадане по същите.

От изложеното следва, че в хода на ревизионното производство са възникнали изискващите се предпоставки по чл.126, ал.3,т.2 ДОПК, още към датата на издаване на РД, за упражняване на правомощията на органите по приходите да извършат корекция на неправилно отразените две митнически декларации за данъчен период м. 08 на 2009г. Това правомощие е следвало да бъде осъществено чрез издаването на процесния РА в обжалваната част - за данъчен период м. 8 на 2009г., с който е неправилно е отказано да се извърши исканата корекция на резултата за този период.

Изводът е за несъответствие на РА в обжалваната част с чл.126 ал.3, т.2 ЗДДС следва и от обстоятелството, че данъкът е следвало да бъде коригиран в рамките на допустимо производство по ДОПК от органите по приходите и актът в тази част е предприето възможно “действие за промяна на задължението на лицето за съответния данъчен период” по смисъла на същата разпоредба.

Изложеното води до извод за основателност на жалбата, с оглед на което съдът съобразно правомощията си по чл. 160,ал.1 ДОПК вр. ал. 3 от същата разпоредба, следва да разреши делото по същество.

Съдът следва да измени установеното за м. 08 на 2009г. по ЗДДС по таблица

1 към РА, като в колони 4, 5 бъде отразен съответно за размер на задължението и дължимата сума със знак минус 69 920,40 лв., и в колона 9 – сума за приспадане с положителен знак същата сума - 69 920,40 лв.

Предвид своевременно направено искане за разноси, на основание чл.161,ал.1 ДОПК съдът следва да присъди такива на жалбоподателя, съгласно представените доказателства за плащане само за 50 лв. за държавна такса. В адвокатското пълномощно на л. 8 от делото е вписано възнаграждение в размер на 1500 лв., платимо по банков път, но доказателства за плащането не са представени, с оглед на което не следва да бъде присъждано. Жалбоподателят е предявил изрично искане за присъждане на направените разноси по делото и „платеното възнаграждение за един адвокат“, в който смисъл е и чл. 161, ал.1 ДОПК, тълкуван във връзка с 78,ал.1 ГПК.

Воден от гореизложеното и на основание чл.160, ал.1 и чл.161, ал.1 от ДОПК, Административен съд – София град, I-во отделение, 12 -ти състав,

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Ревизионен акт № [ЕГН]/30.06.2010г., издаден от Т. П. Н., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП – С., относно установеното по таблица 1 към него за данъчен период месец август 2009г., като:

- в колони 4, 5 съответно за "размер на задължението" и "дължимата сума", посочената сума със знак минус 37 207,13 се изменя на сумата 69 920,40 лв. със знак минус, и

-в колона 9 "сума за приспадане", посочената сума с положителен знак 37 207,13 лв. се изменя на 69 920,40 лв. с положителен знак, по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление в [населено място].

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ при Централно управление на Национална агенция за приходите ДА ЗАПЛАТИ на [фирма] с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление в [населено място]. сумата от 50,00 (петдесет) лв. за разноси.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

Административен съдия: